

Aproape vara

Viorica Mariniuc

Mai adă, Doamne, adierea verii,
Căldură blândă-n luna lui Cuptor,
C-am construit departe de izvor
Și-am adormit la porțile vegherii.

Plugarul stă la margini de ogor,
Pe la străini se-ndeară toți oierii,
Înăbușiți în arșița tăcerii,
Ne bate vântul tot mai schimbător.

Albina se-nsoțește cu tăunul,
Puținul rod nu-i cine să-l culeagă,
Din cei rămași, a prins puteri nebunul.

Iar mintea mea începe să-nțeleagă
Că nu sunt doi acolo unde-i unul
Și-aproape vara nu e vara-ntreagă.